

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

16/2023

Płock – dnia 17 kwietnia 2023 r.

75

DEKRET

POWOŁUJĄCY MŁODZIEŻOWĄ RADĘ DUSZPASTERSKĄ DIECEZJI PŁOCKIEJ
NA OKRES 3 LAT

Kierując się troską o dobro duchowe młodzieży naszego Kościoła lokalnego, mając na uwadze *Statut Młodzieżowej Rady Duszpasterskiej Diecezji Płockiej*, zawarty w *Uchwałach 43. Synodu Diecezji Płockiej*, niniejszym powołuję Młodzieżową Radę Duszpasterską Diecezji Płockiej na okres 3 lat, w następującym składzie:

Członkowie z urzędu

1. Ks. mgr Krzysztof Ruciński – Diecezjalny Duszpasterz Młodzieży – *przewodniczący*
2. Ks. dr Marcin Sadowski – Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego
3. Ks. dr Grzegorz Zakrzewski – Dyrektor Wydziału Katechetycznego

Członkowie z nominacji

4. Ks. mgr Piotr Paweł Gadowski – Diecezjalny Moderator Ruchu Światło-Życie
5. Ks. mgr Tomasz Dec – Wikariusz parafii pw. św. Wojciecha w Nasielsku
6. Ks. mgr Bogdan Kołodziejcki – Wikariusz parafii pw. św. Barbary w Nowym Dworze Mazowieckim
7. Pani Julita Więclaw – prezes Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Diecezji Płockiej
8. Pani Daria Wojtkiewicz – przedstawicielka Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży
9. Pan Dominik Puźmirowski – przedstawiciel Liturgicznej Służby Ołtarza
10. Pani Magdalena Rzeszotarska – przedstawicielka Laboratorium Wiary
11. Pani Wiktoria Zolek – przedstawicielka Laboratorium Wiary
12. Pani Weronika Janiszewska – przedstawicielka Ruchu Światło-Życie
13. Pan Marcin Lewandowski – przedstawiciel Ruchu Światło-Życie
14. Pani Małgorzata Babecka – przedstawicielka Wojska Gedeona
15. Pan Franciszek Żabik – przedstawiciel Wojska Gedeona
16. Pan Jakub Jatkowski – Diecezjalne Biuro Świątowych Dni Młodzieży
17. Pani Anna Błazińska – Diecezjalne Biuro Świątowych Dni Młodzieży
18. Pani Zofia Jankiewicz – przedstawicielka Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia
19. Alumn Jakub Ciesielski – przedstawiciel Wyższego Seminarium Duchownego w Płocku.

Głównym zadaniem tego gremium będzie koordynacja różnych inicjatyw ewangelizacyjnych, które są adresowane do młodzieży. Ufam, że działalność Młodzieżowej Rady Duszpasterskiej przyczyni się do rozbudzenia zapału apostołskiego wśród młodego pokolenia. Podejmowane inicjatywy Rady powierzam szczególnemu wstawiennictwu św. Stanisława Kostki, patrona Diecezji Płockiej i młodzieży.

Płock, dnia 15 kwietnia 2023 r.

Nr 839/2023

† Szymon Stułkowski
Biskup Płocki

Ks. Dariusz Rogowski
Notariusz

INFORMACJA O CELEBRACJACH ZWIĄZANYCH Z XV NIEDZIELĄ BIBLIJNĄ ORAZ NARODOWYM CZYTANIEM PISMA ŚWIĘTEGO

23 kwietnia 2023 r. będziemy przeżywać w Kościele w Polsce XV Niedzielę Biblijną oraz VII Narodowy Dzień Czytania Pisma Świętego. W tym roku wydarzeniem tym towarzyszy hasło „*Czy chcecie gardzić Kościołem Boga? (1 Kor 11,22)*.” Gorąco zachęcamy Czcigodnych Księży do wykorzystania w tym dniu i w następującym po Niedzieli Biblijnej Tygodniu Biblijnym materiałów pomocniczych, jakie zostają oddane do dyspozycji Duszpasterzy każdej z parafii naszej Diecezji.

Szczególnie cenną pomocą do przeżycia Narodowego Dnia Czytania Pisma Świętego i Tygodnia Biblijnego są celebracje liturgiczne oraz materiały homiletyczne i katechetyczne zawarte w Biuletynie Dzieła Biblijnego. Zawierają one gotowe do wykorzystania formularze celebracji liturgicznych, scenariusze katechez oraz wzory nabożeństw okolicznościowych. Całość tekstu jest dostępna również w formie elektronicznej na załączonej płycie CD – w ten sposób do każdej celebracji czy katechezy z osobna można mieć do dyspozycji przygotowany tekst, który można dostosować do potrzeb własnej Wspólnoty.

Ogólnopolskie celebracje związane z Niedzielą Biblijną i Narodowym czytaniem Pisma Świętego będą miały miejsce w Warszawie, w kościele Wszystkich Świętych i na Placu Teatralnym. Transmisję telewizyjną przeprowadzi od godz. 13.00 TVP Info. Zostaną również przeprowadzone transmisje z Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie – Łagiewnikach oraz na Jasnej Górze (Telewizja Polska – z Łagiewnik o godz. 7.00 i Warszawy o godz. 11.00) oraz Telewizja Trwam – z Jasnej Góry, godz. 9.30). Można przekazać informację o tych wydarzeniach w ramach ogłoszeń parafialnych lub za pośrednictwem mediów społecznościowych parafii. W tym roku w ramach Narodowego Czytania zostaną odczytane wybrane fragmenty Ewangelii według św. Jana.

Celebracja diecezjalna będzie miała miejsce w niedzielę, 23 kwietnia 2023 r., w katedrze płockiej, w czasie Eucharystii o godz. 10.00. Msza święta będzie transmitowana przez Katolickie Radio Diecezji Płockiej.

Ponieważ zaproponowany w Biuletynie sposób celebracji Narodowego Czytania Pisma Świętego może rodzić w praktyce pewne trudności (sugeruje się rozpoczęcie liturgii od czytania Ewangelii przez lektorów świeckich, w miejsce aktu pokuty), dlatego, wzorem lat ubiegłych, w załączonych na stronie diecezjalnej materiałach został zaproponowany plan nabożeństwa Słowa Bożego, do wykorzystania poza liturgią Mszy Świętej, w samą Niedzielę Biblijną lub w tygodniu po niej następującym.

Celebracje Niedzieli Biblijnej i Narodowego Czytania Pisma Świętego mają prowadzić do ożywienia „ciekawości Słowa Bożego” i życia nim w codzienności. Jak mówi dokument Kongregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów poświęcony świętowaniu Niedzieli Słowa Bożego: „dla wierzącego chrześcijanina każdy dzień jest świętem Biblii.” Pozostaje żywić nadzieję, że tak się właśnie stanie, również dzięki inicjatywie Niedzieli Biblijnej i Tygodnia Biblijnego.

Korzystam z tej okazji, aby wyrazić serdeczne podziękowanie za zaangażowanie licznego grona Duszpasterzy i wiernych świeckich w wielorakie formy zaangażowania biblijnego w parafiach Diecezji Płockiej. Poznawanie Pisma Świętego jest przecież poznawaniem Chrystusa, odkrywaniem Boga bliższego człowiekowi, i On sam staje się nagrodą dla wszystkich, którzy Go w żywym Słowie szukają.

Płock, dnia 17 kwietnia 2023 r.

Ks. Jarosław Kwiatkowski
Moderator Diecezjalny Dzieła Biblijnego

NABOŻEŃSTWO SŁOWA BOŻEGO NA XV TYDZIEŃ BIBLIJNY W DIECEZJI PŁOCKIEJ
(propozycja)

Pieśń na wejście: *Przyjdź, Duchu Święty, ja pragnę*
Procesyjne wejście i wniesienie Ewangeliarza

Wprowadzenie

Gromadzi nas w jedno miłość Chrystusa. Łączy nas słuchanie Jego słowa. Jak ewangeliczna Maria, pragniemy „usiąść u stóp Pana”, i wybierać „najlepszą cząstkę” – bycie z Nim przez zasłuchanie się w Niego.

Otwierając Księgę Słowa przede wszystkim doświadczamy bliskości Boga i poznajemy Jego drogi. W ten sposób dajemy również świadectwo temu, że, jak wyznaje mocno w tym roku Kościół w Polsce, „Wierzimy w Kościół Chrystusowy”.

Pragniemy więc z otwartym na działanie Ducha Świętego sercem przyjąć dar Żywego Słowa, aby umocnić naszą wiarę i aby dać świadectwo wobec serc, które nie odczuły jeszcze pragnienia i głodu Słowa Bożego.

Modlitwa (Kolekta III Niedzieli Wielkanocnej – Niedzieli Słowa Bożego)

Boże, Ty przywróciłeś młodość ducha swoim wiernym, † zachowaj ich w radości i spraw, aby ciesząc się z odzyskanej godności przybranych dzieci Bożych * z ufnością oczekiwali chwalebного dnia zmartwychwstania. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Komentarz

Jakie jest pierwsze i najważniejsze przykazanie? Od czego zależy życie i szczęście człowieka? Kiedy przychodzi błogosławieństwo i pokój? Słowo Boże odpowiada: kochaj Boga, kochaj człowieka. Słuchając tych słów, przyjmijmy je z wiarą w to, że mogą one rzeczywiście zmienić nasze życie, jeżeli spróbujemy wprowadzić je w czyn.

Pierwsze czytanie (Pwt 6, 1-12)

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa

Takie są polecenia, prawa i nakazy, których nauczyć was polecił mi Pan, Bóg wasz, abyście je pełnili w ziemi, do której idziecie, by ją posiąść. Będziesz się bał Pana, Boga swego, zachowując wszystkie Jego nakazy i prawa, które ja tobie rozkazuję wypełniać, tobie, twym synom i wnukom po wszystkie dni życia twego, byś długo mógł żyć. Słuchaj, Izraelu, i pilnie tego przestrzegaj, aby ci się dobrze powodziło i abyś się bardzo rozmnożył, jak ci przyrzekł Pan, Bóg ojców twoich, że ci da ziemię opływającą w mleko i miód.

Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił. Niech pozostaną w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję. Wpisz je twoim synom, będziesz o nich mówił przebywając w domu, w czasie podróży, kładąc się spać i wstając ze snu. Przywiążesz je do twojej ręki jako znak. Niech one ci będą ozdobą przed oczami. Wypisz je na odrzwiach swojego domu i na twoich bramach. Gdy Pan, Bóg twój, wprowadzi cię do ziemi, o której poprzysiągł przodkom twoim: Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, że da tobie miasta wielkie i bogate, których nie budowałeś, domy pełne wszelkich dóbr, których nie zbierałeś, wykopane studnie, których nie kopałeś, winnice i gaje oliwne, których nie sadziłeś, kiedy będziesz jadł i nasycisz się – strzeż się, byś nie zapomniał o Panu, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

(z liturgii III Niedzieli Wielkanocnej, źródło tekstu: serwis www.brewiarz.pl)

Ps 16 (15), 1b-2a i 5. 7-8. 9-10. 11
(R.: por. 11a)

Refren: Ukaż nam, Panie, Twoją ścieżkę życia.

Albo: Alleluja.

1 Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się do Ciebie, *

2 mówię do Pana: «Ty jesteś Panem moim».

5 Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.

Refren: Ukaż nam, Panie, Twoją ścieżkę życia.

Albo: Alleluja.

7 Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek, *
bo serce napomina mnie nawet nocą.

8 Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.

Refren: Ukaż nam, Panie, Twoją ścieżkę życia.

Albo: Alleluja.

9 Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, *
a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie,

10 bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz *
i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.

Refren: Ukaż nam, Panie, Twoją ścieżkę życia.

Albo: Alleluja.

11 Ty ścieżkę życia mi ukażesz, *
pełnię radości przy Tobie
i wieczne szczęście *
po Twojej prawicy.

Refren: Ukaż nam, Panie, Twoją ścieżkę życia.

Albo: Alleluja.

Drugie czytanie (Hbr 1, 1-6)

Komentarz

Bóg, który jest Miłością, pragnie być kochany. Miłość szuka dróg spotkanie. Miłość pragnie być zrozumiana. Dlatego „wielokrotnie i na różne sposoby” szukało Boże serce sposobu na dotarcie do serc ludzkich. Ostatecznie Ojciec dał się poznać przez Syna, Słowo, które stało się Ciałem. Słowo wciąż „staje się” pomiędzy nami. Tak, jak kiedyś do „ojców”, Bóg dziś puka do naszych serc. Nie złamie jednak nigdy naszej wolności. Wsłuchajmy się w Słowo, i zastanówmy się, jak możemy dziś odpowiedzieć Temu, który tak bardzo nas umiłował.

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat.

Ten Syn, który jest odbłaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach. On o tyle stał się wyższym od aniołów, o ile odziedziczył wyższe od nich imię. Do którego bowiem z aniołów powiedział kiedykolwiek: Ty jesteś moim Synem, Jam Cię dziś zrodził? I znowu: Ja będę Mu Ojcem, a On będzie Mi Synem. Skoro zaś znowu wprowadzi Pierworodnego na świat, powie: Niech Mu oddają pokłon wszyscy aniołowie Boży!

Oto Słowo Boże.

Aklamacja (Por. Łk 24, 32, III Niedziela Wielkanocna)

Alleluja, alleluja, alleluja.

Panie Jezu, daj nam zrozumieć Pisma,
niech pała nasze serce, gdy do nas mówisz.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia (J 15,1-5)

Komentarz

Czy można żyć, będąc odciętym od źródła życia? Czy można owocować, nie będąc wciąż oczyszczanym? Słowo Jezusa umacnia nas. Kiedy trwamy w Nim, mamy życie. Kiedy jesteśmy z Nim w jedności, sam Ojciec Niebieski troszczy się o nas, aby nasze dni nie były bezowocne, aby nasze łyzy, trudności, które przeżywamy, słabości, z którymi walczymy, nie przytłoczyły nas, lecz oczyściły i ukazały nowy, głębszy sens naszych nocy i dni. Wsłuchajmy się w Słowo Życia.

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział: Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który go uprawia. Każdą latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfity. Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do was.

Wytrwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie – o ile nie trwa w winnym krzewie – tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.

Oto Słowo Pańskie

Homilia

Modlitwa Powszechna

Do Ojca, który przemówił do nas przez Syna i zapoczątkował w nas dzieło wiary, zanośmy z ufnością wspólne modlitwy w intencjach naszych i całego świata.

1. Módlmy się za wszystkich głoszących Słowo Boże, aby z radością i posłuszeństwem oddawali swoje talenty i całe życie na służbę Duchowi Świętemu Promotorowi dzieła nowej ewangelizacji. Ciebie prosimy – wysłuchaj nas, Panie.

2. Módlmy się za rządzącymi i tych, którzy zarządzają dobrami tego świata, aby czynili to w duchu ewangelicznej miłości, pamiętając o ubogich i potrzebujących. Ciebie prosimy – wysłuchaj nas, Panie.

3. Módlmy się za tych, którzy poszukują wiary lub chwieją się w niej, aby Duch Święty postawił na ich drodze autentycznych świadków Ewangelii Chrystusa. Ciebie prosimy – wysłuchaj nas, Panie.

4. Módlmy się za naszych zmarłych, którzy w życiu ziemskim karmili się Chlebem żywym – Słowem Bożym i Ciałem Chrystusa, aby zostali przez Niego doprowadzeni do pełni życia z Bogiem i świętymi w niebieskiej Ojczyźnie. Ciebie prosimy – wysłuchaj nas, Panie.

5. Módlmy się za nas samych, abyśmy przez modlitewną lekturę Pisma Świętego, sakramenty i działającego w nich Ducha Chrystusa, troszczyli się o rozwój i pogłębianie naszej wiary. Ciebie prosimy – wysłuchaj nas, Panie.

Boże Ojcze, Ty powołałeś nas do wiary w swojego Jedyne Syna, Jezusa Chrystusa, który jako zmarłychwstały Pan, jest Słowem niosącym nam Życia wieczne. Obdarzaj nas swoim Duchem, abyśmy ofiarnie wypełniali Jego natchnienia i potwierdzali, że jesteśmy Twoimi synami i córkami. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Śpiew: Ojciec nasz...

Modlitwa (Kolekta z Wtorku w oktawie Zmartwychwstania Pańskiego)

Boże, Ty przez wielkanocną ofiarę Chrystusa dałeś swojemu ludowi zbawienie, † udzielaj mu obficie Twoich darów, * aby osiągnął pełną wolność i posiadał radość życia wiecznego, której pozwalasz mu kosztować na ziemi. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Błogosławieństwo i rozesłanie

Pieśń na zakończenie: *Wesel się Królowo miła*

Przygotował: ks. Jarosław Kwiatkowski

78

PROPOZYCJA HOMILII NA III NIEDZIELĘ WIELKANOCNĄ –
XV NIEDZIELĘ BIBLIJNĄ KOŚCIOŁA W POLSCE

Drodzy, Siostry i Bracia,

Z pewnością każdy z nas ją widział. Często widzimy ją w błękitach lub w bieli, chociaż lubi też brązy i czernie. Czasami błysnie złotem, chociaż najczęściej jest bardzo skromna, i raczej nie rzuca się w oczy. Może nawet trochę wstydzi się swoich rozmiarów, bo niektórzy mówią, że to ich od niej odpycha. Biblia. Dobra nasza znajoma. Często, niestety, tylko z widzenia.

Tak, kochani, to przy niej chcemy się dziś zatrzymać. Przy tej naszej znajomej-nieznajomej Księdze, gdzie Bóg pozwolił, aby w ludzkich słowach zamknęło się prawdziwe Słowo Boże. To już taki Boży zwyczaj – jak mówił św. Ignacy Loyola: być nieogarnionym przez największe i pozwolić się zamknąć w najmniejszym. Bóg pozwolił się „zamknąć” w ludzkich słowach, z tego samego powodu, dla którego stał się człowiekiem, był ukrzyżowany, umarł i zmartwychwstał – dla nas i dla naszego zbawienia.

Kościół powszechny od kilku już lat celebruje Niedzielę Słowa Bożego, tuż po Bożym Narodzeniu, wydobywając niezwykły związek między Wcieleniem a natchnieniem, czyli narodzeniem Słowa Bożego w ludzkich słowach. Jedno i drugie sprawiło, że Bóg stał się dostępny dla ludzi. Najpierw „narodził się” w słowie, a gdy nadeszła pełnia czasu, Słowo stało się ciałem. Kościół w Polsce dopisuje w swoim kalendarzu od 15 lat jeszcze jedną Niedzielę Biblijną, wpisując ją w tajemnice Paschy. W blasku Zmartwychwstania wyjaśniają się mocą Ducha Pisma, które mówiło, że Mesjasz miał cierpieć. I oto Słowo, które stało się Ciałem, wypełniło swoją misję. Wykonało się...

Dziś chcemy otworzyć Księgę Słowa, i uczyć się z niej życia od Żyjącego. Słuchamy Słowa, które najpierw zaprasza nas dziś na święto Pięćdziesiątnicy, radosne święto płonów. To ta Pięćdziesiątnica, w której Duch, który mówił przez proroków, dotknął ognistymi płomieniami serca Apostołów Ukrzyżowanego Baranka. Słuchamy Piotra – człowieka, który jeszcze niedawno uciekał przed sługami domu arcykapłana. Widzieliśmy go tak niedawno, jak kulił się pod spojrzeniem służącej i jak żarliwie wypierał się Jezusa. „Nie znam tego człowieka. Nie łączcie mnie z Nim. To nie ja, bierzecie mnie za kogoś innego.” Dziś stoi przed nami ten sam, a jednak inny Piotr. Moc w słabości się doskonali. Miłosierdzie dokonuje cudów. Łzy godziny, w której kogut zapiał po raz trzeci, i zdziwienie poranka dnia trzeciego, i spotkanie z Tym, którego się wyparł, wreszcie dotknięcie Ducha, przyniosły nowe narodziny. Ze skały ulotniły się ruchome piaski. Staje i głośno mówi o tym, co się działo w dniach Paschy. To nie są miłe dla słuchaczy słowa. Mówi Piotr do tych, którzy chcieli słuchać: był człowiek, który dobrze czynił. Był człowiek, który pełen mocy Bożej szedł przez świętą ziemię Izraela. Zabiliście go. Rękoma obcych, ale to wy go zabiliście. Wiecie o tym dobrze. Uważajcie jednak: On żyje. Nie mogła śmierć zapanować nad Nim. Nie może śmierć zapanować nad życiem.

Świadectwo Piotra. Niezwykłe. Mocne. To nie było przesłanie w stylu: „chodźcie, będzie miło, Pan Bóg nas kocha, nic się nie stało”. Wtedy, na placach Jerozolimy to słowo budziło sensację. I ludzie się nie odwracali, wręcz przeciwnie: płakali, rozpoznając swój błąd nierozpoznania przechodzącego Boga. I nawracali się, modląc się może po drodze do chrztu słowami, które dzisiaj śpiewaliśmy: ukaż nam, Panie, Twoją ścieżkę życia... Zwyciężyło miłosierdzie, większe od ludzkiej słabości – kolejna tajemnica, wpleciona w każdą stronę Księgi Żywego Słowa.

Słuchamy tych samych słów. Tego samego świadectwa. Więcej, od lat wiemy, że my również zostaliśmy odkupieni krwią Chrystusa. Żyjemy dzięki ofierze chrystusowej. Żyjemy dlatego, że wypełniły się słowa Pisma. Słowo pyta mnie jednak: czy wierzysz w to...? czy naprawdę mnie przyjmujesz...? Czy naprawdę wierzę w Boga, który wskrzesił Jezusa z martwych i czy naprawdę wierzę, że pragnie On dotknąć również mojego serca, aby żyło...?

Wciąż wędrujemy. Praca, szkoły, dom. I wciąż rozmawiamy w drodze przez nasze tak bardzo poturbowane czasy. Podróż przez codzienność ulicami Płocka, Płońska, Ciechanowa czy Rypina staje się

czasem drogą ludzi, którzy wyrzucają z siebie gorzkie: myśmy się spodziewali... a skończyło się jak zawsze. Ten papież, ten ksiądz, ten człowiek, który miał być taki niezwykły..., a tu ani taki mocny, ani taki święty, ani mesjasz żaden, ani prorok.. A już się wydawało, że zobaczyliśmy dzięki niemu światło Bożych szat...A tu proszę, właśnie pokazali, właśnie powiedzieli, właśnie skończyli czarno na białym przybijać do krzyża...

A czy nie zapomnieliśmy o czymś...?

Jeśli kolejny raz rozczarowuje mnie rzeczywistość, jeśli upada kolejna aureola i kolejna niezłomna kolumna się kruszy, zamiast rozdzierać szaty na znak prawdziwego albo udawanego zgorznięcia, może warto jeszcze raz posłuchać Boga, który mówi przez Piotra: zabiliście rękoma bezbożnych Tego, który przyszedł, aby Miłość Ojca wam przynieść...I serca, które przyjmą to słowo, za chwilę się odrodzą. W miłosierdziu i w prawdzie.

Czy nie jest tak, że muszą czasem upaść nasze złudzenia, i odsłonić się musi najpierw prawda o naszej słabości, abyśmy odkryli, że Boże zwycięstwa przychodzą właśnie tak...: Mesjasz musiał cierpieć, aby wejść do swojej chwały... To nie jest proste, łatwe i przyjemne. Łatwiej by było przyjąć opowieść, w której kroczy się do nieba od sukcesu do sukcesu, bez walki, bez słabości, bez grzechu, po drodze zatrzymując się czasami na kremówki. I wszystko się dobrze układa i jeszcze lepiej kończy. Tymczasem wiemy dobrze, że życie tak nie ma. Nic nie boli czasem tak, jak życie. Może właśnie dlatego Mesjasz musiał cierpieć, aby wejść do swojej chwały...?

O tym wszystkim mówi nam Słowo. Czeka na nas. W błękitach lub w bieli. Czeka jak pamiątka komunii albo bierzmowania. Czeka, żeby odżyć w naszych dłoniach, żeby zapalić nam serce, kiedy będziemy czytać... Zapali nas, kiedy zrozumiemy, że ta Księga nie tylko „opowiada starodawne dzieje”, ale przeświecła nasze dziś... Nawet jeśli przypomni mi czas, w którym próbowałem zapomnieć o Bogu, aż do rzucenia Go na krzyż, to w tej samej chwili powie mi: nie bój się, On cię kocha... do szaleństwa... Zapłacił za twoje życie własną krwią... Wróć...

Uwierz, a Słowo poprowadzi cię do samego serca Miłości Miłosiernej.

Niech tak się stanie. Amen.

Ks. Jarosław Kwiatkowski

Kuria Diecezjalna Płocka

Płock, dnia 17 kwietnia 2023 r.

Nr 878/2023

Ks. Piotr Orzywański

Za zgodność